

Indstilling nu foreligger baade fra et Flertal og et Mindretal, thi nu er den Uklarhed formentlig fjernet, som kom frem, da Sagen sidst var til anden Behandling, idet et Mindretal her i Salen tog Afstand. Det er ikke Tilfældet i Øjeblikket; nu er Flertallet fuldt ud enigt, og det, jeg tager Ordet for paa Flertallets Vegne, er Flertallets Opfattelse. Vi har hidtil under denne Sags Behandling lovet og ogsaa vist vor Villie til at føre en Forhandling om dette Spørgsmaal, som kunde føre til et Resultat, som alle kunde være tilfredse med. Denne Villie til Forhandling har vi ikke alene tidligere vist, vi vil ogsaa gerne tilsige den for Fremtiden. Det vilde være beklageligt, om der ikke skulde opnaas Enighed; thi jeg gaar ud fra, at Ministeren saa ogsaa vil være afskaaret fra at ordne Forholdene ad administrativ Vej. Vi har vist denne Villighed ikke alene under Udvalgets tidligere Arbejde, men jeg mener at være berettiget til at sige, at vi ogsaa ved Sagens Behandling paa nærværende Tidspunkt har ladet Ministeren tilflyde den Meddelelse, at Udvalget var villigt til paa visse Omraader at lempe paa de stillede Krav, men saa vidt mig bekendt har Ministeren ikke kunnet acceptere de i saa Henseende formulerede Tilsagn. Saaledes som Sagen nu foreligger, skal jeg paa Udvalgets Flertals Vegne henstille, at det høje Ting vedtager det Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet i Erklæringen.

Trier: Mindretallet i Udvalget har paa et tidligere Tidspunkt været med til at anbefale det Forslag, som Flertallet nu stiller til Vedtagelse her i Tinget, ud fra den Betragtning, at det var et Mæglingforslag, som man haabede og havde Grund til at tro, at alle Parter vilde kunne slutte sig til. Nu har det imidlertid vist sig, at denne Forudsætning ikke holdt Stik, idet Folketinget ikke har ment at kunne gaa med dertil. Mindretallet har derfor anset det for rigtigt ikke at fastholde det en Gang strandede Mæglingforslag, men derimod at vende tilbage til det oprindelige Forslag. Mindretallet har gjort det saa meget hellere, som det ikke kan indse, at der er saa overordentlig stor Forskel mellem Folketingets og Landstingets Affattelse, idet det principielle Punkt i dem begge falder sammen, nemlig dette, at det er Ministeren, der har den endelige Afgørelse af, hvorledes disse Valg skal træffes. Det er ikke saaledes, som jeg forstod den ærede Ordfører for Flertallet (Mae-

gaard), at der i Mindretallet var en anden Opfattelse under Udvalgets Forhandlinger end den, der kom til Orde her i Salen. Det Forslag, der i sin Tid kom frem som hele Udvalgets, var kommet frem i Udvalget paa Initiativ af Medlemmer af Mindretallet, som stillede det netop med det for Øje deri at kunne komme baade Ministeren i Møde og, ved at sikre visse Myndigheder Retten til at blive hørt inden Afgørelsen, ogsaa at komme den anden Part i Møde, og det er det Standpunkt, der under Forhandlingerne fastholdtes, og som, naar jeg skal se paa de to Lovforslags Ordlyd, maa siges paa det væsentlige Punkt at være Meningens med dem begge. Naar der i Flertallets staar, at Valget af de nævnte bygningskyndige træffes af Ministeren i hvert enkelt Tilfælde, efter at det og det er sket, efter at Indstilling har foreligget, kan det efter min Formening ikke forstaas anderledes, end at det er Ministeren, som træffer Valget efter at have hørt disse Myndigheder, og paa hvis Ansvar Valget altsaa ogsaa afgøres. Det forekommer mig derfor, at Forskellen ikke er saa stor, at jeg ikke kan tænke mig Muligheden af, at man ogsaa fra Landstingets Side kunde gaa med til Folketingets Forslag, saa meget mere som det vel maa siges, at det er en forholdsvis for ringe Sag til at ønske den i Fællesudvalg. Alligevel vil et Fællesudvalg formodentlig blive Følgen, hvis de to Ting ikke ved eneste Behandling skulde blive enige. Jeg anbefaler derfor, at vi vender tilbage til Folketingets Affattelse, men jeg forudser selvfølgelig, saaledes som Sagen ligger, at denne Anbefaling ikke vil føre til, at Sagen i Øjeblikket bliver vedtaget i Folketingets Skikkelse. Jeg gør derfor opmærksom paa, at der i § 2 er en Affattelse, som der maa raades Bod paa, hvis denne § 2 skulde komme til at spille en Rolle senere. Den er affattet saaledes: „Denne Lov skal revideres i den Rigsdagssamling, i hvilken ovennævnte Lov af 14. Marts 1913 underkastes Revision“. Den Rigsdagssamling, i hvilken den Lov underkastes Revision, er den indeværende, idet Lovforslaget om Revision allerede er forelagt i Folketinget, og Meningen er selvfølgelig ikke, at den her foreliggende nye Lov skal revideres, allerede inden den er vedtaget.

Rettelse.

Sp. 765, sidste Linie: „tilstillet Konseilspræsiediet“, læs: tilstillet Folketingets Formand.